

שלום חברות וחברים,

טריגר אלימות להט"ב בופובית. אני מציע להתיישב בשקט ולקחת שתי נשימות לפני שאתן ניגשות, שאתם ניגשים, לקרוא את דברי הפתיחה של המידעון החודשי שלנו. המילים לא קלות לקריאה, המציאות קשה.

"ברחתי שותת דם" מספר יוסי שנמלט מדמם באפריל האחרון מלינץ' בירושלים, לאחר שהוכה על-ידי שמונה צעירים שהתנפלו עליו בבעיטות ובאגרופים. יוסי שוחח עם אדם באפליקציית הכרויות. לאחר מספר ימים של שיחה, יוסי קבע להיפגש איתו לדייט. שם גילה שהוא נפל קורבן לכנופייה הומופובית. כמה שבועות לאחר מכן, במעלה אדומים, דני (שם בדוי) הותקף בכמעט אותה הצורה, כשהוא נמלט בעור שיניו מקבוצת נערים המנסה לבצע בו לינץ'. עידן בן ה-19 מהקריות סיפר סיפור דומה, שלאחר שהוא קבע עם מישהו, "שמונה קפצו עליי, מכל הכיוונים. הוציאו סכין, התחילו להרביץ לי, לקרוע לי את הבגדים". תומר (שם בדוי) בן ה-40 עבר בינואר אירוע דומה. וכך גם שי מרמת גן ויואב מחיפה.

לפחות 14 מקרים דומים נחשפו בחודשים האחרונים. משום מה, התופעה הזו לא מרעידה את אמות הסיפים ולא מהווה כפעמון אזהרה עצום לחברה הישראלית. ואין לי ספק שאם לא נצא בקריאה ברורה לחלוטין, שמגנה כל אפשרות של אלימות ומאשרת מגוון מיני ומגדרי, התופעה הזו רק תלך ותחריף. לפני מספר ימים, ב-17.5, ציינו את היום הבינלאומי למאבק בלהט"ב בופוביה. יום זה מציין את המועד שבו הצלחנו להסיר את המשיכה לבני אותו המין/מגדר מספר האבחנות הפסיכיאטריות, ה-DSM. בעוד מספר ימים נפתח את חודש הגאווה.

באמנת זכויות הילד נקבע כי אנו מכירים בחשיבות הבטחת גישת כל ילד וילדה למידע ולחומר שיסייע לו לגבש את זהותו ולהבטיח את קידומו החברתי, הרוחני והמוסרי, וכן את בריאותו הגופנית והנפשית. לא אכחיש שאכן נעשתה התקדמות אדירה בעשורים האחרונים, דרך עבודת כפיים, ראש ולב של אלפי אנשים, אבל עדיין הזכויות האלה נשללות מנערות ונערים בעלי מגוון מיני ומגדרי. עדיין כל ילד וילדה, נער ונערה, שיבינו שהמיניות או המגדר שלהן לא תואמות את המצופה, יעברו דרך בושה, אשמה, הסתרה, כאב, חרדה ופחד. כל עוד הקללה הומו תמשיך להיות הנפוצה ביותר במוסדות חינוך בישראל, כל עוד נערוּתים יאלצו להסתיר את עצמם, תהיה אלימות. ותמיד, בקצה הקללה הומו ימצא הסכין, האגרוף.

לעיתים, עבור נוער להט"ב, הימים שבהם בית הספר מביא סדנת חינוך מיני, אלה הימים הקשים ביותר. ימים שבהם הם שקופים. מגיע לבנות ובני הנוער הלהט"ב, אלה שמחוץ לארון ואלה שעמוק בתוכו, יותר. פעמים רבות מדי אלה ימים שאנחנו מעלימים בהם את האהבה שלהם, את הזהות שלהם. זוהי זכותן לדעת שמי שהן זה בסדר גמור. שהן ראויות לכלים להבין את הזהות שלהן, את התחושות שלהן, את הצרכים שלהן, את המיניות שלהן. הם זכאיות. להגנה שלנו, למסר ברור מעולם המבוגרות. ים – אנו עומדים לצידכם ואיתכם. לא נעלים בסדנאות שלנו את הקיום שלכן ולא נאפשר בהן התבטאויות להט"ב בופוביות.

כשהקמנו את האגודה ראינו לנגד עינינו את החשיבות שבייצוג המגוון האנושי שמרכיב את החברה הישראלית. הדרך ארוכה, אבל אני שמחה להגיד שבאגודה חברות מגוון מחנכות שמייצגות עושר של תפיסות עולם. אני מודע לכך שהיחס כלפי מגוון מיני ומגדרי הוא סבוך ומורכב. ואני חושבת שצריך להיות מרחב לתפיסות שונות.

לקראת חודש הגאווה, ארצה לבקש מכל אחת ואחד מכן – בחנו את המקום שיש למגוון מגדרי ומיני בחברה שלנו. התבוננו בעומק הכאב, בשאלות הממשיות שמטרידות את הנערות והנערים. שאלו כיצד אנו יכולות להקל את הסבל ולקדם את ההתפתחות המינית והמגדרית של הנערים והנערות. בשפה המתאימה, בפרשנות הרלוונטית, בהתאמה לעולם הערכים הנכון לכל אחת ואחד מקום. השונות התרבותית מחייבת להתאים את המאבק בלהט"בופוביה למרחבים השונים שאנחנו פועלות בהם. אבל השונות הזו לא מקנה לנו את הזכות לוותר על המאבק הזה.

אנחנו זקוקות למחנכות שיבחרו לעמוד באומץ למול האלימות. לספר אותה, לגנות אותה, להתנגד לה. זו כוחה של האגודה, שאני כל כך גאה להיות חלק ממנה. לקדם את הזכויות המיניות והמגדריות של בנות ובני הנוער, להגן עליהם, לסייע להן להתפתח. ביחד נמשיך להוביל את העשייה הזו - עבור איתי שהיה ילד, ועבור הילדות והילדים, הנערות והנערים, שמאכלסים את בתי הספר ברחבי הארץ. אין לי ספק שביחד נחולל שינוי, נטפח דור שגאה במי שהוא.

תודה על השותפות שלכן, מכל הלב הגאה שלי.

איתי אמדורסקי,

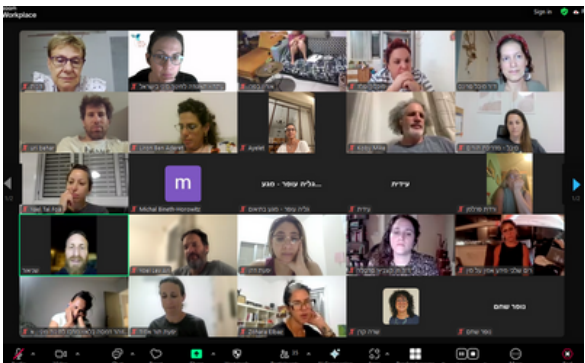
מרצה, מורה וחוקר לחינוך מיני. מתמחה בגבריות ובנוער להט"ב. מרכזת את תכנית "לגעת בזה" לחינוך מיני במרכז ההדרכה המעורר. חברת הוועד המנהל של האגודה.

מפגש ראשון של פורום להט"ב והחינוך המיני הקווירי

החודש נפגש לראשונה פורום להט"ב-קוויר באגודה לחינוך מיני. למפגש הגיעו 13 מחנכות, נשות שדה ומחקר שמגיעות ממרחבים ומקומות שונים, לדון במפגשים השונים שבין להט"ב-קוויר לחינוך מיני. שיתפנו בדילמות אישיות, למדנו יחדיו והתחלנו לדייק את מטרות הפורום ויעדיו. השאיפה שלנו היא ליצור בית למחנכות להט"ב-קוויר באגודה, לפתח תוכן וידע בנושא חינוך מיני קווירי-להט"ב ולקדם תפיסה מקצועית הנאבקת בלהט"בופוביה ומקדמת כלים למרחב פתוח ובטוח לגיבוש זהות מינית ומגדרית בקרב כלל המחנכות לחינוך מיני. מוזמנות להצטרף אלינו!

הרצאת אגודה - ד"ר מיכל פרינס

החודש התקיימה גם הרצאתה של ד"ר מיכל פרינס על הקשבה לגוף ככלי לחינוך למיניות. מיכל דיברה על החיבור בין גוף ותרבות ומדוע חשוב שהגוף יתפוס יותר ויותר מקום בתוך החינוך המיני. קיבלנו כלים פרקטיים כיצד להכניס הקשבה לגוף לבית ולכיתה וכן הזמנה לשאלה ומחשבה על היחסים בין מחשבה, רגש ותחושה. היה תענוג כתמיד ללמוד ממיכל. תודה לכל מי שהגיעה, נתראה בהרצאה הבאה!

ערב הרצאות בסגנון "טד" בנושא מיניות בריאה

ליין "תרבות רעה" של [מועדון העגלות הריקות](#) מזמין אתכם לערב של שלוש הרצאות קצרות ומדויקות בנושא מיניות בריאה. לדתל"שים אבל לא רק. האירוע יתקיים ביום רביעי ה-4.6.25 בשעה 21:00, בתל אביב.

[לכרטיסים >>](#)

האגודה לחינוך מיני בישראל מזמינה את חברי.ות וידידי.ות האגודה להרצאה בנושא

בין צניעות למודרניות - צריכת פורנוגרפיה בקרב בני נוער ערבים ויהודים בישראל

ד"ר סוהא דא
חוקרת ומרצה לחינוך למיניות ומוגנות במכללות אורנים ותל-חי. עוסקת בקשר בין פורנוגרפיה, תרבות וחברה בקרב מתבגרים, ובחוסן של מורים מול פגיעות מיניות. יוזמת עמוד אינסטגרם בערבית להורים, לקידום שיח פתוח ובטוח עם ילדים ומתבגרים.

15.6.25
בשעה 20:30

ההשתתפות בהרצאה היא ללא עלות
לחברות. ידיות. אגודה ומונתת
בהרשמה מראש

הרצאת אגודה #10

האגודה לחינוך מיני בישראל שמחה להזמין אתכם להרצאה מספר 10 בסדרת ההרצאות המקצועיות של האגודה, והאחרונה לשנת הפעילות הקרובה. והפעם, ד"ר סוהא דא תספר לנו על הרגלים ודפוסים בצריכת פורנוגרפיה אצל מתבגרים ערבים ויהודים. ההרצאה תתקיים ביום ראשון ה-15.6.25 בזום. הצטרפו אלינו!

[להרשמה ללא עלות לחברי.ות וידידי.ות אגודה](#)

<<<<

המגדלור
איג'י
מחנכים
מחנכים

בתקופה שבה לחנך זה מאבק

מה אנחנו יכולים ללמוד מהתנועה הגאה?

כנס מחנכים לחודש הגאווה
המרכז הגאה ת"א | 23/06 16:00 - 10:00

כנס חינוך ליברלי לכבוד חודש הגאווה - מה אנחנו יכולים ללמוד מהתנועה הגאה?

יום עיון בשיתוף איג'י, לאנשי ונשות חינוך ליברליים, פורמליים ובלתי-פורמליים, שמבקשים כלים ושותפות חינוכית בתוך מציאות של דה-לגיטימציה, הסתה ואתגרים חברתיים. יתקיים במרכז הגאה בתל אביב, ב-23.6.25 בשעות 10:00-16:00.

[להרשמה >>](#)

יום העיון השנתי של האגודה לחינוך מיני בישראל - ההרשמה בעיצומה!

שמחות ומתרגשות להזמינכם ליום העיון השנתי החמישי של האגודה לחינוך מיני, והפעם בנושא 'הקול בראש: חינוך למיניות ורגשות'. גם השנה, צפוי לנו יום עיון מרתק ומלא בלמידה, השראה וחיבורים. אתם חייבות! יום העיון יתקיים ב-3.7.2025 במרכז האקדמי לוינסקי-וינגייט, קמפוס לוינסקי בתל-אביב, וישודר במקביל בזום. מהרו להרשם! מספר המקומות מוגבל.

עלות מוזלת לנרשמות. יום עד ה-31.5.2025. להרשמה <<

הקול בראש: חינוך למיניות ורגשות

המרכז האקדמי לוינסקי-וינגייט, קמפוס לוינסקי בתל-אביב

8:30	התכנסות
9:00	פתיחה וברכות
9:15	פרופ' רוני לידור, נשיא המרכז האקדמי לוינסקי-וינגייט ד"ר עמל זין, התוכנית ללימודי מגדר, אוניברסיטת בן-גוריון ד"ר רחל לוי הרץ, התוכנית ללימודי מגדר, אוניברסיטת בר-אילן ד"ר חן קצביץ' פרסלר, יו"ר האגודה לחינוך מיני בישראל
9:45	ד"ר דנה קפלן הון מיני בעידן של אחריות אישית מושב ראשון: תרבות, מיניות ורגשות יו"ר: תהילה סרי-גרינצויג ד"ר צמרת ריקון ופרופ' מיכל דולב כהן המרחב הדינמטי כזירה לחקר מיניות: התנהגות סקסטינג בקרב מתבגרים מאור קפלן התנהגות מינית ורווחה נפשית בקרב בני נוער דתיים ד"ר אנה קובובסקי מנועל לגאווה - שימוש במוצרי וסת רבי-פעמיים כפרקטיקה לשינוי התפיסה והרגש זוהר דמסה-בלאו מבוסה לתעוזה - מנערה מתויגת למחנכת למיניות בקהילה האתיופית
10:15	הפסקה
11:30	מושב שני: גבריות, התבגרות, התחברות יו"ר: יראנט סאריאן ד"ר ירון שוורץ מהלב אל הגוף - על דרכי שילוב ביטוי רגשי בחינוך מיני לנערים: עקרונות ומתודולוגיות פעולה מבית המדרש לגבריות של תיכון הרטמן לבנים
11:45	הפסקה
13:00	מתן ליבנה מאשמה לריבונות: שינוי השיח על פורנוגרפיה עם נערים עופר ירקוני גבריות, פחד ואמפתיה - שיח רגשי עם נערים על אלימות מינית אורי שרמן לפרק את ארכיטקטורת הבושה: אורשינא בעיר - כתובת רחוב לשיח על מיניות ופגיעה
13:45	מושב שלישי: להרגיש, לחנך, לאהוב יו"ר: ד"ר ענבל הראל קסלר ד"ר נועה נופר להפוך את המבוכה לסובייקטיביות מעצימה: מיקומן הייחודי של מורות ומורים בחינוך למיניות ד"ר אלונה פלג וחן מוצפי "למה לבלבל אותם בניל כל כך צעיר?" חינוך מודע-מגדר בגן-הילדים ד"ר יערה גלזר גיל ורתם כץ פדגוגיה ביקורתית-חזותית של אהבה: דיאלוג על צילום, על קולנוע, על זהות מינית ומגדרית ועל קשר בין תלמיד למורה עתר רוזנפלד להרגיש קרוב: שיח על מיניות בין אבות למתבגרים
15:15	הפסקה
15:30	אסף שנהב מופע וסדנת ספוקן וורד על מגדר, על פגיעות ועל כוחה של עדינות
16:45	סיכום ופרידה במהלך יום-העיון יוצבו דוכני מכירה והסברה. יום-העיון ישודר בשידור חי בזום. להרשמה <<

חינוך למיניות בריאה בחינוך המיוחד - הזכות שלהם, החובה שלנו לירון בן אדרת, מחנכת למיניות בריאה בחינוך המיוחד, מומחית תחום מיניות בריאה במתי"א שלהבת, מדריכת הורים ומנחת קבוצות

בחופשת פסח האחרונה, נפגשנו שוב "הקהילה הצפונית" של מנחים ומנחות למיניות לשלוש שעות של שיח עמיתים, התקרבות ולמידה. התארחנו בפעם השניה במרכז לנפגעי ונפגעות תקיפה מינית בחיפה. בכל מפגש קהילה כזה, יש לנו 3 משבצות של למידת עמיתים. בכל פעם 3 מהמשתתפים משתפים, מתלבטים ביחד, מחדשים לקבוצה. הפעם, בחרתי לקפוץ למים ולהנכיח את החינוך למיניות בריאה בחינוך המיוחד. לפני שנצלול לעומק לכל הקסם שקרה במפגש, חשוב לי לספר מה זה חינוך למיניות בריאה בחינוך המיוחד.

חינוך מיני בחינוך המיוחד במשרד החינוך

חינוך מיוחד אחראי ליישום חוק החינוך המיוחד ולמתן מענה מותאם לתלמידים בגילי 3-21 שנקבעה זכאותם לשירותי חינוך מיוחדים. במשרד החינוך, יש מרכזים שנקראים **מתי"אות** (מתי"א - מרכז תמיכה ישובי איזורי). המרכזים האלה אמונים על נתינת שירותים מיוחדים לילדים בחינוך המיוחד, כגון טיפולים פרא רפואיים, טיפולים רגשיים, שעות הוראה, שעות משלבות ועוד. במסגרת המתי"א, יש מומחיות תחום (אוטיזם, לקויות למידה, עיכוב התפתחותי, מתמטיקה שפה ועוד). לאור צורך שעלה מהשטח, בשנים האחרונות נפתחה במכללת "בית ברל" תוכנית הכשרה ייעודית למחנכות בחנ"מ - "חינוך למיניות בריאה בחינוך המיוחד", והתווסף למתי"אות תחום מומחיות המיניות הבריאה. ברוב המתי"אות היום יש מומחית אחת או יותר והן מדריכות צוותים, בונות תוכניות ונותנות מענה למקרים פרטניים בכל מה שקשור לחינוך למיניות בריאה בחינוך המיוחד. מיניות בריאה בחנ"מ (חינוך מיוחד) הוא אחד מעשרת תחומי איכות חיים, המהווים חלק מתוכנית הליבה של החינוך המיוחד. בחינוך המיוחד נלמדים נושאים ומקצועות הקשורים לתפקוד עצמאי ואוטונומי של התלמיד, כחלק מתחומי הליבה המחייבים בחינוך המיוחד. על מנת שתלמידי החינוך המיוחד יקבלו כלים שיאפשרו להם לקיים חיים של איכות - מתחילים כבר מגיל 3 להטמיע ערכים, מסרים וכללי התנהגות, במטרה שיהוו עבור הילדים כלים למוגנות וקיום מערכות יחסים מיטיבות. מתוך כך, מיניות בריאה בחינוך המיוחד הוא מקצוע ליבה - בדיוק כמו מדעים, מתמטיקה ואנגלית. המשמעות של זה היא שכל כיתת חינוך מיוחד, צריכה לקבל שעה שבועית במערכת של חינוך למיניות, החל מהגן ועד גיל 21. (תלמידי חינוך מיוחד במערכת החינוך זכאים למסגרת חינוכית בגילאים 3-21).

* נכון להיום, זה עדיין לא קורה בכל המסגרות של החינוך המיוחד (בתי ספר, כיתות חנ"מ, תלמידים משולבים)

על מנת להטמיע ידע וכלים באוכלוסיות המיוחדות (לקויות למידה, הפרעת קשב, שיתוק מוחין, אוטיזם, מוגבלות שכלית התפתחותית ועוד) חשוב שיהיה רצף של למידה, ולכן כמו שכתבתי קודם, חשוב ללמד/לחנך למיניות כל יום כל היום, מעבר לשעה השבועית. המודלינג של הצוות הוא המפתח להצלחה. למשל, כשאנחנו מלמדים ילדים צעירים לשמור על מרחב אישי, אנחנו צריכים לשים לב שאנחנו שומרים על המרחב האישי שלהם, לא מוציאים להם את המחברת מהתיק, לא מלטפים אותם בלי שביקשנו רשות. אם אנחנו חודרים למרחב האישי שלהם, אבל אומרים להם לשמור כל מרחב אישי – הם מקבלים מאיתנו מסר כפול.

בחינוך המיוחד, מתחילים את החינוך למיניות בכך שכל ילד וילדה יכירו את קודם כל את עצמם. מה הם אוהבים, איך הם נראים, מה המגבלות שלהם, האתגרים, הקשיים ובמה הם טובים ויכולים לתת ולעזור לאחר. אנחנו מלמדים אותם גם להכיר את האחר, להתחשב ולהקשיב. כשילד יודע מי הוא – זה הבסיס שמאפשר לו להגיד לסביבה מה נכון ומה לא נכון עבורו (ייצוג עצמי, אבל זה כבר לפעם אחרת). כשאני יודע להגיד לא/כן/אולי מחר – אני יכול לבנות מערכת יחסים שנכונה לי.

אז למה כל כך חשוב ללמד אותם מיניות בריאה מגיל צעיר, ולמה זה צריך להיות שם כל הזמן?

ההתפתחות הפסיכוסקסואלית של ילדים ונוער עם צרכים מיוחדים שונה מההתפתחות הפסיכוסקסואלית (חברתית מינית) של האוכלוסייה הכללית. ההתפתחות בכלל האוכלוסייה מחולקת לחמישה תחומים: פיזיולוגי, קוגניטיבי, רגשי, מיני וחברתי, כאשר כל התחומים מתפתחים בהתאמה לגיל הכרונולוגי. אצל ילד שנולד עם מגבלה (לקות למידה, אוטיזם, עיכוב התפתחותי וכיוצ"ב), ההתפתחות הפיזיולוגית והמינית שלו תהיה תואמת את הגיל הכרונולוגי, אך ההתפתחות של יתר התחומים (קוגניטיבי, רגשי וחברתי) תהיה מעוכבת. המשמעות היא, שנוצר פער בין מה שקורה בגוף לאופן בו הפרט מבין את השינויים וכן עם היכולת שלו להתמודד איתם, ולכן חשוב שאנחנו נהיה שם כדי לתווך את הפער. פער נוסף יכול לבוא לידי ביטוי בהתבטאות החברתית של הפרט: מאחר וההתפתחות הרגשית אינה תואמת את הגיל הכרונולוגי אך הצרכים הפיזיים והמיניים שלו כן תואמים את גילו, ההתנהגויות של הפרט בחברה יכולות להיות מוקצנות ולא תואמות את הנורמות החברתיות, ולכן יכולות לפגוע בסביבה והן באדם עצמו (למשל אם הוא שיתף משהו מאוד אישי קבוצת ילדים שהוא לא מכיר, שולח הודעות ללא הרף לנערה שהוא מחבב, מצלם את עצמו ומשתף כי הוא ראה שככה עושים).

ילדים ונוער עם צרכים מיוחדים לא לומדים רק מחיקוי. הם צריכים למידה מובנית ומגוונת על מנת להטמיע ידע, ערכים, גבולות וחוקים. כך למשל נדע לעזור להם לשמור על גבולות של שיח מותאם בקבוצה, נדע לעצור אותם כשצריך ולא נאפשר להם לשתף תכנים לא מתאימים. בגילים הצעירים נשים דגש על מותר ואסור, על נורמות חברתיות, על התנהגויות מותאמות לסביבה (הפיזית והאנושית שאני נמצא בה). לילדים ונוער בחינוך המיוחד יש צרכים ויצרים מיניים כמו לכולנו, רק שלא תמיד יש להם את היכולת לבטא אותם בצורה מותאמת שלא תפגע בהם או בסביבה שלהם. לדוגמא, מה מותר ונכון להגיד ולעשות כשאני אוהב מישהי (ומה זה בכלל לאהוב..).

התפתחות פסיכוסקסואלית עם מוגבלות על קצה המזלג

התפתחות תקינה	התפתחות עם מוגבלות
הפנמת מושג הפרטיות	ריבוי מטפלים לאורך השנים, ולעיתים אף פיתוח תלות בדמויות המטפלות פוגעת ביכולת להפנמת קודים חברתיים הקשורים לגבולות ופרטיות.
התפתחות ערכי מוסר- מותר ואסור, טוב ורע, אמפתיה והתחשבות לאחר	עקב הקושי בפיתוח עצמאות ביחס לטיפול עצמי, מתעורר קושי לשלוט בגוף בעת עוררות מינית. קושי בלמידת קודים חברתיים מביא להחצנת התנהגויות מיניות לא מקובלות.
התעסקות בשינויים הגופניים וחיפוש מידע בתחום המיני	הפערים בין ההתפתחות המינית להתפתחות הרגשית הקוגניטיבית והחברתית גדלים. יש קושי להבין מה קורה לי בגוף, דבר היכול ליצור תסכול וחרדה ולבוא לידי ביטוי בהתנהגויות לא מותאמות.
עניין חברתי מוגבר, בעיקר בקבוצת בני אותו מין	ילדים הלומדים במסגרות של חינוך מיוחד, לא פעם גדלים בבדידות חברתית. השדה החברתי שלהם להתנסויות חברתיות ותרגול מיומנויות ואינטראקציות בין אישיות מאוד מצומצם (למשל כיתה של 5 בנים).
קשרי חברות ומגעים מיניים ראשוניים הכוללים גם רגשות חיבה אהבה ואינטימיות	תסכול סביב אי יכולת לבטא ולמצות רצונות צרכים ועניין בתחום המיני חברתי (יכול לבוא לידי ביטוי בהתנהגויות לא מתאימות פוגעות ומסוכנות).
עלייה בדחפים מיניים, וגילוי תחושות מיניות חדשות, יצירת קשרים והתנסויות רומנטיות ומיניות	משבר גיל ההתבגרות מאופיין בקושי בהבנת תהליכים גופניים התפתחותיים, קושי בשליטה בדחפים מיניים. ביטוי מיני במשחקים מיניים התפתחותיים השייכים לשלבים מוקדמים יותר או התנהגות מינית מוחצנת.

* כל מה שכתוב בטבלה המצורפת כתוב בראשי פרקים ובהכללה. כמובן שכל ילד/ה/ נער/ה, יתפתחו באופן שונה, ילמדו באופן שונה, והתיווך שיקבלו יהיה מותאם לצרכים שלהם. להבנה והעמקה בנושא, מוזמנים ליצור קשר.

דגשים ועקרונות בעבודה חינוכית עם ילדים ונוער עם צרכים מיוחדים

כמחנכים ומחנכות למיניות, חשוב שכל אחד מאיתנו יכיר ויבין שחינוך למיניות בחינוך המיוחד הוא מעט שונה. חשוב לזכור שבכל כיתה/קבוצה שאנחנו נכנסים להנחות, יש כמעט תמיד לפחות תלמיד או תלמידה מהחינוך המיוחד - זה יכול להיות תלמיד על הרצף האוטיסטי, לקוי למידה או בעל מחלה נדירה. היכרות ותכנון מוקדם של כלים/עקרונות שמותאמים לחנ"מ יהפכו את החוויה של התלמיד.ה.ה. שלנו לטובה יותר. כשמלמדים חינוך למיניות בריאה בחינוך המיוחד (בתי ספר או כיתות) אנחנו צריכים להתאים את ההנחיה שלנו לסוג האוכלוסייה (לכל אוכלוסייה יש מאפיינים ייחודיים). חשוב לזכור שהגיל הכרונולוגי שלהם לרוב לא יהיה תואם את ההתפתחות הרגשית ואף המינית שלהם.

לסיום, מספר דגשים שאספנו במפגש הקהילה, על השיח שחשוב לקיים במסגרות רגע לפני שאתם נכנסים לקבוצת תלמידים.

כיתות /קבוצות חנ"מ טרום מפגש

יש לקחת בחשבון את הגיל ההתפתחותי ולא רק את הגיל הכרונולוגי.
יש לוודא שהתכנים מותאמים ליכולות ההבנה של התלמידים, תוך שימוש באמצעים חזותיים, תקשורת תומכת וחזרתיות.
תיווך על ידי אנשי צוות שמכירים היטב את התלמידים.
חזרה על המסרים בצורה עקבית ומגוונת כדי להטמיע הבנה.
יצירת סביבה בטוחה המאפשרת שיח פתוח ומכבד.

כיתות /קבוצות רגילות עם חנ"מ טרום מפגש

לברר עם צוות בית הספר, האם יש תלמידי סל אישי בקבוצות?
אם כן, תבקשו שיספרו לכם קצת על מאפייני הלקות, ומה נדרש מכם כדי להתאים את הסדנה. גם אם יש "רק" ילד.ה אחד כזה.
האם לתלמיד יש סייעת אישית? איך ובמה היא יכולה לעזור לכם במידת הצורך?
האם התלמיד יודע על הלקות שלו?
תבקשו מהצוות להכין את תלמידי החינוך המיוחד לקראת הסדנה. על מה הולכים לדבר, על הסטינג. שידע למי הוא יכול לפנות אם מתעוררת שאלות תוך כדי ואחרי הסדנה.
חשוב להסביר לו על פרטיות - מה משתפים/שואלים ומה פחות מתאים - מתוך רצון להגן עליו. ולומר שהוא תמיד יכול לשאול אח"כ בנפרד

כיתות/קבוצות רגילות עם חנ"מ במהלך המפגש

ילדי חנ"מ לומדים טוב יותר באמצעות המחשות, אמצעים חזותיים, חזרתיות, שפה פשוטה וקונקרטיות.

יש להיות ערים להתנהגויות/אמירות ולהגיב בהתאם

כיתות/קבוצות חנ"מ במהלך המפגש

יש לשמור על סטינג קבוע וגבולות מאוד ברורים (אני משתף רק על עצמי)
חשוב לשתף מה הולך להיות במפגש – מה מצופה מהם.

במידה ויש מספר מפגשים עם אותה קבוצה – בכל מפגש לחזור על הכללים.

לשמור על שפה ברורה וקורקטית.

להקפיד על מפגשים קצרים.

להימנע משיח ארוך, לוודא הבנה, לתת להם להיות פעילים (למידה חווייתית/שיתופית)

כיתות/קבוצות רגילות עם חנ"מ בסוף המפגש

לוודא שיש הבנה, להציע פריקה אקטיבית של ריצה, עיבוד בכיתה במידת הצורך.
בהתאם לתכנים שעלו במפגש, לתת טיפים ודיוקים על מה לשים לב, על מה עוד כדי לדבר בכיתה

כיתות/קבוצות חנ"מ בסוף המפגש

לוודא שיש הבנה, להציע פריקה אקטיבית של ריצה, עיבוד בכיתה במידת הצורך.
בהתאם לתכנים שעלו במפגש, לתת טיפים ודיוקים על מה לשים לב, על מה עוד כדי לדבר בכיתה

אז בפעם הבאה שאתם באים להעביר סדנה, תזכרו שיש שם איזה תלמיד או תלמידה שצריכים אתכם קצת אחרת...

קוויר יור מיינד: מחשבות על א-בינאריות ועל חינוך מיני מודע מגדר
קול קולטון, יועץ ומחנך לקידום מודעות לגיוון (EDI - Equity & Inclusion Diversity) לקהילות בפריפריה החברתית בישראל, בדגש על הקהילה הטרנסית והא-בינארית. מייסד קהילת קוויריורסלף, פעיל חברתי ומתנדב בלובי למלחמה באלימות המינית.

א.

לפני כמה שנים נרשמתי ללימודי משפטים במוסד לימודים ידוע ומוכר. לשיעור הראשון הגיעו כמאה סטודנטים וסטודנטיות. התיישבתי באחת השורות הראשונות וממש לקראת תחילת השיעור התיישבה לידי סטודנטית בת גילי. היה לה קעקוע קטן על הזרוע, כמוני. השיעור התחיל והמרצה שאלה שאלות כלליות בנושאים משפטיים. ידיים הורמו מעלה והמרצה בחרה בכל פעם בסטודנט או בסטודנטית ששיבו עליה. באחת השאלות אף יד לא הורמה, חוץ מהיד שלי. המרצה ניסתה לדלג על השאלה ולעבור לשאלה הבאה, כאשר הסטודנטית שישבה לידי התפרצה ואמרה לה: "אבל הוא מרים את היד!". המרצה הישירה אליי מבט ואמרה: "אני לא באמת יודעת אם זה את או אתה" ופשוט המשיכה לשאלה הבאה. היא לא איפשרה לי לענות או להתייחס לאמירה שלה, ובטח שלא נתנה לי הזדמנות לענות על השאלה המקורית. וכך, בשעה הראשונה של התואר, מול מאה סטודנטים וסטודנטיות, המרצה התייחסה בביטול ובזלזול גלוי לזהות שלי וסללה את הדרך ליחס מעליב, מקניט ואגרסיבי מצד שאר הסטודנטים. ות והסגל האקדמי. אחרי חצי שנה עזבתי את הלימודים.

חינוך מתחיל בתחושה שלוקחים אותך בחשבון, שאכפת ממך ושלא משאירים אותך מאחור או במקרה הזה דוחקים אותך החוצה. כל פעולה שעושה מקום, שמאשררת, שפועלת ליצירת מרחב בטוח היא קריטית ומשפיעה על התלמיד.ה הספציפית. ועל הסביבה כולה.

חינוך מיני מאפשר את ההכרה בכך שאנחנו כולנו חלק מהחברה, גם כשהגבולות והצרכים שלנו שונים, גם כאשר הזהות המינית או המגדרית שלנו חורגת מהתבניות המקובלות. המקום שניתן כמחנכים וכמחנכות למיניות לקהילות הלהט"ב בדגש על הקשת הטרנסית והא-בינארית הוא משמעותי מאוד. אני משתדל להוסיף לשיעורי חינוך מיני שאני מעביר גם התייחסות לחשיבה ביקורתית ולהכוח שיש לכל אחד ולכל אחת מאיתנו להתערב, להתנגד ולמחות, ולחובה המוטלת עלינו לא לשתוק ולא להסכים לעוול שמתרחש במרחב החברתי שלנו. כי חינוך מיני הוא מעשה אקטיביסטי ושפת האם שלו אקטיביסטית במהותה.

ב.

מעצם היותי אדם קוויר א-בינארי אני יום-יום נושא בגופי את ההתנגשות בין הבינאריות של תפקידי המגדר המסורתיים המוקובלים בחברה. כמעט בכל יציאה מהבית אני נשאל אם אני בן או בת או בגרסה בוטה יותר - איזה איבר מין יש לי. אני מבין שהחזות שלי - שיער קצר, חזה גדול, גוף מאסיבי, מתלבש בבגדי גברים ומדבר בזכר - לא נכנסת לתבנית מגדרית אוטומטית, מעוררת דעות קדומות

יוצרת אי-נוחות המאתגרת את הסדר החברתי הקיים ומפעילה שלל תגובות שלא בהכרח מייצגות את הערכים של האדם שמולי - החל מסקרנות ומציצנות וכלה בתגובות אלימות עד כדי סכנה אמיתית.

הרבה מההנחות שלנו על העולם מקבלות תוקף על ידי חזרתיות. לכן, כאשר אני יוצא מהבית אחרי שנים של חיים בתוך גופי וזהותי יכולה להוות כשיעור מגדר מתמשך בלי הפסקות והבנה של המציאות הזו היא אינה קלה, כי הדבר דורש להודות במציאות שרוב האנשים אינם חווים אותה. הציפייה ההתנהגותית ממני או מכל אחד ואחת שאינם עומדים בתקני "הנורמה" להכיל את הסיטואציה, להסביר אותה ואת אי-ההבנה שוב ושוב, להיות שיעור הסברה מהלך, קורס בלימודי מגדר שאינו נגמר - היא ציפייה בעייתית מאוד. היא דומה בעיניי להאשמת הקורבן. השאלה "למה התלבשת חשוף?" זהה לשאלה "למה לא פשוט להיות אישה לסבית" או לחילופין "למה לא להוריד את החזה? או לקחת הורמונים ולהראות כמו גבר באמת?". השאלה הנעדרת מהשיח ושצריכה להישאל היא - האם אני אוהב את עצמי ומקבל את עצמי? ועל מי זה בכלל מאיים שאני מי שאני, כפי שאני? האם אני זכאי למוגנות ולביטחון גם כשאני לא עובר חלק בגרון לאדם זר ברחוב?

ג.

הרגע בו אישה בת 90 הבינה שהיא בעצם קווירית א-בינארית היה אחד הרגעים הכי מרגשים בחיי המקצועיים. הוזמנתי להרצות על תפיסות קוויריות וחופש בפני נשים לסביות בגיל השלישי. לקראת סוף המפגש, היא נעמדה בשורה הראשונה וקראה בהתרגשות "אז עכשיו אני מבינה שאני בעצם קווירית א-בינארית וזה מאוד משחרר להבין את זה!". היא נשמעה כל כך מאושרת.

המורכבות של להסתובב בעולם ללא שייכות, ללא מילים וללא שפה שתתאר חוויה כל כך משמעותית כמו זהות מגדרית שאינה תואמת את תפקידי המגדר המובנים גובה מחירים עצומים של השתקה, התנגדות, צמצום עד כדאי חווית טראומה מתמשכת של אי-ראויות. הגדרות כאלה מאפשרות לעגן תחושה של זהות ושל שייכות במובן הרחב והעמוק של המילה. הן מקלות על המתח בין הקבלה העצמית לבין ההתנגדות החברתית, הן מאפשרות למצוא מקום בתוך המרקם החברתי, מעודדות ומעניקות את החופש לשאול שאלות על עצמנו, לבסס ערכים של כבוד ושוויון, לחקור את הגבולות המדויקים לנו ולחיות בתחושה שהקול שלנו נשמע וזהות שלנו תקפה - וזה שלעצמו דבר שהוכח כמציל חיים. מיניות מאפשרת לנו להגיע למקומות הכי אינטימיים שלנו מול עצמנו. שם צף הכאב, החופש, האהבה העצמית, החלומות, הפנטזיות, הכל מתגלם שם. אם אקבל את עצמי כשונה, אז קל יותר לקבל גם את השוני הקיים בשאר האנשים. אם אני שונה ואתה שונה ואין צורך שכולנו נהיה זהים, רמת האיום על הסדר הקיים תפחת וכך גם תגובות ההתנגדות ותרבות הביטול וההרחקה.

ד.

מעולם לא הייתי בארון. גדלתי בנירית, יישוב קטן וקהילתי. בני ובנות גילי קיבלו אותי וכלל לא עלה בדעתי שאני אמור להתבייש או להסתיר את זהות שלי. מבחינתי, כולם ידעו שאני מתעניין גם בבנות

ושאפשר לדבר אליו גם בזכר. מגיל 13 דיברתי בלשון מעורבת. בכיתה ט', התקשרו אליי מהטלוויזיה וביקשו שאשתתף בתוכנית הנוער "קלפים פתוחים" בפרק שיעסוק בנוער לסבי. ביקשו שאבוא על תקן נערה לסבית. אמרתי להם שאני לא ממש לסבית ושאני "גם וגם" (עוד לא הכרתי את ההגדרה של "ביסקסואליות"). הם אמרו שהם לא מצליחים למצוא נערה שתסכים להתראיין והסבירו שזה חשוב מאוד. אז הסכמתי ללא שום בקשה מצידם להסכמת ההורים.

לא נאמר לי מתי התוכנית תשודר. היא שודרה בפרויים טיים בערוץ הראשון (פעם זה היה בשעות 17:30-18:00). מתחת לתמונה שלי היה כתוב: "מיתר קולטון - לסבית מנרית". עוד באותו הערב העיפו אותי מהבית. ובבת אחת הפכתי להיות סוג של "קו חם" לכל מי שמכיר אותי, או מכיר מישהו שמכיר אותי. הפניות היו רבות, מגוונות ובכל שעות היום: החל מ"אני סובל מבריונות בגלל שאני אולי הומו", דרך "אני בחרם" או "לא ידעתי שיש עוד כמוני, אז איפה מבלים?", ועד "איך לצאת מהארון", "מה עושים בשביל שלא יכאב", וכשלא היו לי תשובות ניסיתי לברר, לבדוק, אבל בעיקר הייתי שם, שמעתי את הקולות בגובה העיניים ובכבוד. כשחזרתי בסופו של דבר הביתה ההורים שלי ארגנו לי קו בזק נוסף בחדר שלי כדי לפנות את קו הביתי ובעיקר כדי לא להעיר את כולן.

החוויית האלה לא הפסיקו להדהד בי וכאדם בוגר למדתי לפתח שיטות ומנגנונים חיצוניים שיגדילו את תחושת הביטחון שלי. במשך שנים בכל מקום שבו גרתי, הייתי מברר איזה מקומות פתוחים עד מאוחר או הכי טוב כאלו שלא נסגרים (בדרך כלל פיצוציות), הייתי יוצר הכרות אנושית עם המוכרים, ולאט לאט ההתנגדות ירדה ככול שלמדו עליי דברים כאדם, ולא לפי הדעות הקדומות על הנראות שלי. זו הייתה השיטה שלי לייצר מרחב בטוח בפרמטר הביתי, הנחתי שאם אני אוטרד או אותקף, אני לא לבד ויש אנשים שיצאו להגנתי - תחושת שייכות ספציפית. ב-2014 הצלחתי להגדיר ולשים במילים את הפעולה שמקדמת אחריות חברתית לקידום עולם בטוח יותר, אני קורא לה queryyourself - חינוך דרך דוגמא אישית; הבחירה לפרק את מנגנוני ההשתקה, הבושה והאשמה וללא המחויבות התמידית באקטיביזם ודרך כך להשמיע קול מתוך בחירה מודעת להתערבות.

כמחנכות וכמחנכים למיניות אנחנו פוגשים אלפי בני ובנות נוער. על ידי שיתוף ידע והנחת הלגיטימיות של הגדרה עצמית ופירוק מנגנוני הבושה ועידוד חקירה והתנסות המצמצמת סיכון, ביכולתנו לשנות את תחושת הביטחון בחברה. כאשר מתעוררת בי התנגדות אני עוצר לשאול למה עולה בי התנגדות, מה מפעיל אותי ואז אני חוקר את זה ומנסה להבין. אני מקבל את זה שיש דברים שלא אסכים איתם אבל לפחות אדע להסביר לעצמי את ההתנגדות ואנסה להתמודד איתה דרך הראש ולא דרך הרגש. וכאן נכנס התפקיד שלנו נשות ואנשי חינוך - שיתוף ידע מאפשר חיזוק חווית שייכות והראויות ומשחרר מכבלי הסללה מגדריים. בכוחנו, במפגש אחד, לשנות למישהי או מישהו את חווית החיים מקצה לקצה. אנחנו לא נגרום לאף אחד. ת. להפוך ללהט"בים, אנחנו פשוט נעשה מקום למגוון האנושי המרכיב אותנו.

מאחל לכולנו לחיות בגאווה מודעת לבחירות שלנו להיות מי שאנחנו.

כוכבות פורנו מחנכות למיניות?

הידד ליטמן, מרצה ומנחת סדנאות למיניות חיובית, חוקרת ועורכת פורנו, פעילה בנושא סקס פוזיטיב, סטודנטית לתואר שני במגדר במסלול המחקרי באוניברסיטת בן גורין בנגב.

“ללמוד איך לקיים יחסי מין מצפייה בפורנו זה כמו ללמוד כיצד לנהוג מצפייה בסרטי מהיר ועצבני”: איני הראשונה וודאי לא האחרונה המשתמשת בדוגמה הזו בסדנאות למיניות חיובית עם בני נוער, אולם את המשפט הזה לא שמעתי מאחת הקולגות שלי אלא דווקא מאנג'לה ווייט, שחקנית הפורנו המובילה בעולם, בקטע קצר מתוך ראיון אותו שיתפה בחשבון האינסטגרם שלה.

כשהתחלתי את לימודי לתואר השני במגדר באוניברסיטת בן גוריון, היה לי ברור שאת התזה שלי אכתוב על עולם הפורנוגרפיה, אך לא ידעתי בדיוק על מה, וכמנחה למיניות חיובית אשר במקביל חוקרת פורנו באופן עצמאי מעל 12 שנה, נוצר באופן טבעי חיבור בין שני העולמות. חיבור זה הוביל אותי לעריכת מחקר בהנחייתם של פרופ' מיה לביא-אג'אי וד"ר עמל זיו, הבוחן את שחקניות הפורנו עצמן וכיצד הן פועלות כמחנכות למיניות באינסטגרם.

בעידן של היום, האינטרנט מהווה משאב חינוכי משמעותי בשדה החינוך למיניות, בו ניתן למצוא מקורות מידע מקצועיים ואמינים לצד תכנים בעייתיים ושגויים. נרצה או לא, הפורנוגרפיה, למרות שהיא נחשבת לבעלת ערך דל כאפיק של חינוך מיני ובעלת השפעה שלילית על הצופים, מהווה מקור מידע עיקרי בנושאים של מין ומיניות. במקביל, גם הרשתות החברתיות הן פלטפורמה בלתי פורמלית לחינוך מיני ונמצא כי הן מהוות מרחב למידה משמעותי על מיניות החותר תחת התפיסות החברתיות, נתפס כפמיניסטי, בעל ערך חיובי ומקדם את השיח על מין בטוח ומענג. פעילות משמעותיות נוספות בשדה תוכן זה הן כוכבות פורנו, המעלות תוכן לאינסטגרם לצורך קידום אישי, יצירת קשרים והשגת הכרה. יחד עם זאת, הן גם מספקות קול חשוב במרחב מקוון של חינוך מיני על ידי שיתוף תכנים רבים וחיוניים בנושאים של מין, בריאות מינית ותעשיית הפורנוגרפיה. ככל הידוע לי, נמצא מחקר כמותני אחד משנת 2024 הבוחן את התכנים של שחקניות פורנו במדיה חברתית (Xu et al., 2024). מחקר זה מצא כי היות ושחקניות פורנו הן בעלות ידע חשוב וחיוני בנושאים של מין ובריאות מינית, הן מהוות ערוץ משמעותי להעברת ידע, התכנים שלהן בנושא מתקבלים באופן חיובי ומומלץ לשלבם בתוכניות לחינוך מיני. בסיכומי של המחקר, החוקרות קוראות להמשיך ולבחון את תרומתן של שחקניות פורנו במרחב המקוון ביחס לנושאים העוסקים במין, מיניות ופורנוגרפיה.

ממש במקרה, מחקרי ממשך את קריאתן ובו אני בוחנת ומנתחת את התכנים בנושאים אלה בחשבונות האינסטגרם של חמש כוכבות פורנו נבחרות. בחירתי נעשתה על סמך מספר פרמטרים: רמת הפופולריות שלהן לפי הסיכום השנתי של אתר פורנהאב, כמות התכנים המילוליים אותם הן מעלות לאינסטגרם, וכן ההכרות המוקדמת שלי עם עבודתן.

מדובר בחמש כוכבות בינלאומיות, מוכרות ומצליחות מאוד בעלות מיליוני עוקבים, אשר חלקן נמצאות בתעשייה מעל עשור וחלקן שנים בודדות, כאשר הצעירה ביותר בת 24 והמבוגרת ביותר בת 46. את קטעי הוידאו המילוליים של כוכבות אלה, העוסקים בתפיסות מיניות, פרקטיקה מינית, פורנוגרפיה ויחסים - בחרתי ותמללתי. תכנים אלה אני מנתחת דרך פריזמה של מחנכת למיניות תוך התייחסות אליהם כחומר גלם עבור מערכי שיעור בנושאים הרלוונטיים. מניתוח הטקסטים הראשוני עלו שלוש תמות מרכזיות: דימוי גוף, תקשורת מינית ועולם הפורנוגרפיה.

הסוגייה העיקרית שחזרה על עצמה בתמת דימוי הגוף היתה, איך לא, גודל הפין. היינו אולי מצפות שכוכבות פורנו יחזקו את התפיסה הרווחת כי פין גדול יותר הוא טוב יותר, אולם לתפיסתן מה שבאמת קובע הוא הקשר והתקשורת עם בן הזוג. כשהן מדברות על תקשורת במהלך מגע מיני הן מעלות את החשיבות ביצירת אינטימיות, קירבה וחיבור אמיתי ועמוק עם הפרטנר או הפרטנרית המאפשר את היכולת להיות פגיעה וחשופה רגשית, כפי ששרי דה-וויל אומרת:

For me to feel emotionally vulnerable enough to show you everything that I want... But once we're in the bedroom, do I feel like you're going to make fun of me? Tease me? Roll your eyes at me? Judge me? Even if you say no to something that I want, I need to feel like this is a judgment free zone.

כשהן משוחחות על פורנוגרפיה הן מדגישות את ההבדל בין פורנוגרפיה לחיים האמיתיים, בין אם זה התחשבות בתאורה ובתנוחות שיאפשרו צילום ממוקד יותר או בכך שפורנוגרפיה אינה מיועדת לצעירים אלא למבוגרים בלבד. יחד עם זאת, הן אינן מתייחסות כלל להשפעות של צפייה בפורנוגרפיה בקרב נוער או בכלל, וחוזרות על כך שחינוך בנושא הוא התפקיד של ההורים או של המערכת. בנוסף, רובן שוברות את הנרטיב הרווח כי שחקניות פורנו נכנסו לתעשייה מהיעדר משאבים או תעסוקה. הן מספרות כי הן בעלות מקצוע מקובל חברתית כמו פיזיותרפיסטית או מנתחת נתונים, למעט אחת שנולדה בקובה וגדלה במצוקה כלכלית. מעבר לכך הן גם מתייחסות לפוליטיקה, לביקורת הפמיניסטית ולרגולציה של הפורנוגרפיה שעלולה לפגוע בעובדות ועובדי המין.

כיום אני נמצאת בעיצומו של המחקר ועוד דרך לפניי עד לסיום התזה. אני מאמינה שיחד עם הביקורת והבעייתיות הגדולה הקיימת ונוכחת בתעשיית הפורנוגרפיה, בין אם זה מול המסך או מאחורי הקלעים, חשוב לדעת להחזיק את המורכבויות הקיימות בעולם זה. עלינו לזכור כי מאחורי המסך קיימות נשים אמיתיות עם תבונה ובחירה אשר תפיסות העולם שלהן על מין ומיניות והמסרים שלהן בנושא עשויים לחפוף לאלה העוסקות בחינוך למיניות. עצם עיסוקן בפרקטיקות מיניות למעשה הופך את שחקניות הפורנו לסוכנות ידע של מיניות ומתוקף מעמדן גם את היכולת להשפיע וליצור שינוי חיובי משמעותי בתפיסות העולם בתחום המורכב והמרתק הזה שכולנו עוסקות בו.

--

Xu, M. A., Griffin, M., & Jaiswal, J. (2024). Engaging Adults in Sexual Health Messages: Examining the Posts of Pornographic Performers' Social Media. *Sexuality Research and Social Policy*, 1-11.

השתלמות חדשה וייחודית במרכז הכשרות **אינא**: עקרונות להבניית מוגנות מינית בקהילה וניהול משבר לאחר גילוי פגיעה בקהילה

אם יצא לך להתמודד עם אירוע של פגיעה מינית בקהילה או שאתה רוצה להתכונן לאירוע כזה ולקבל כלים למענה מותאם - ההשתלמות הזאת היא בשבילך.

המפגשים יתקיימו אונליין (בזום) בימי שישי 13.06, 20.06, בשעות הבוקר.

[להרשמה <<](#)

ימי עיון למנחות מיניות להנחיית מיניות בריאה לכיתות ג'-ד'.

בואו להעשיר את סל הכלים והידע שלכם. לקראת שנת הלימודים הבאה! ילדים נחשפים לתכנים מיניים בגילאים צעירים יותר ויותר. גיל קבלת סמארטפון ראשון עומד היום על 6.5! הצורך לחנך למיניות בריאה בגילאי בית הספר היסודי הולך ועולה ואיתו הדרישה מהשטח. אבל איך עושים את זה נכון ומותאם לגילאים הללו? **דלת פתוחה תל אביב מזמינה אתכם לשני ימי עיון, שיתקיימו ב-23.6 וב-29.6 בשעות הבוקר.** ימי העיון מיועדים למנחים שכבר עובדים בשטח ומעוניינים להיכנס לקבוצת הגיל של כיתות ג'-ד'. ניתן להירשם בנפרד לכל אחד מהימים, או לשניהם יחד.

[להרשמה <<](#)

קול קורא להקמת דוכנים

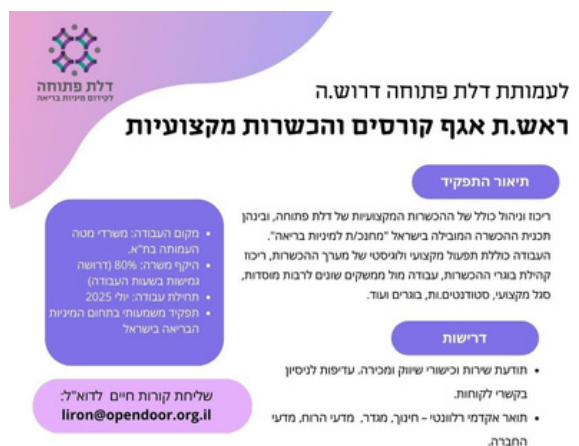
ביום העיון השנתי של האגודה לחינוך מיני, ה-3.7.2025 בתל אביב. מספר המקומות מוגבל.

[להרשמה >>](#)

עמותת דלת פתוחה מחפשת ראש.ת. אגף קורסים והכשרות מקצועיות

לפרטים ושליחת קורות חיים: liron@opendoor.org.il

מרכז סיוע חיפה והצפון מגייס מנהל.ת. חינוך פורמלי

בואי לחנך למיניות מיטיבה ולמניעה של אלימות מינית. עבודה משמעותית ומעניינת, כחלק מצוות מנהלות מדהים של מרכז הסיוע. הגשת מועמדות למייל - office@hrcc.org.il

עד כאן להפעם.

לפרסום במידעונים הבאים, או לכל רעיון או עניין אחר, מוזמנות.ים לפנות אלינו במייל:

sexed.aguda@gmail.com

עורכות:

עתר רוזנפלד, ד"ר נטע ארנון שושני

